

Deze tekst rolde uit de printer

Hoe men zich het programma van de officiële openingsdag van het AC ook had voorgesteld, het viel toch anders uit omdat er zoveel kinderen bij waren! Kinderen die aanvankelijk met open monden van eerbied en verbazing rondkeken, maar die al spoedig gewend waren, want zij renden en draafden door het gebouw aan de Groenhovenstraat en gilden van uitzinnige vreugde.

Dit alles had plaats op 16 december jl. Doel van de samenkomst: de officiële opening van het Administratie Centrum — onlangs uit Rotterdam verhuisd naar Den Haag — en omdat het op een zaterdag was geprogrammeerd konden behalve de werknemers zelf ook hun gezinnen van de vrolijke partij zijn.

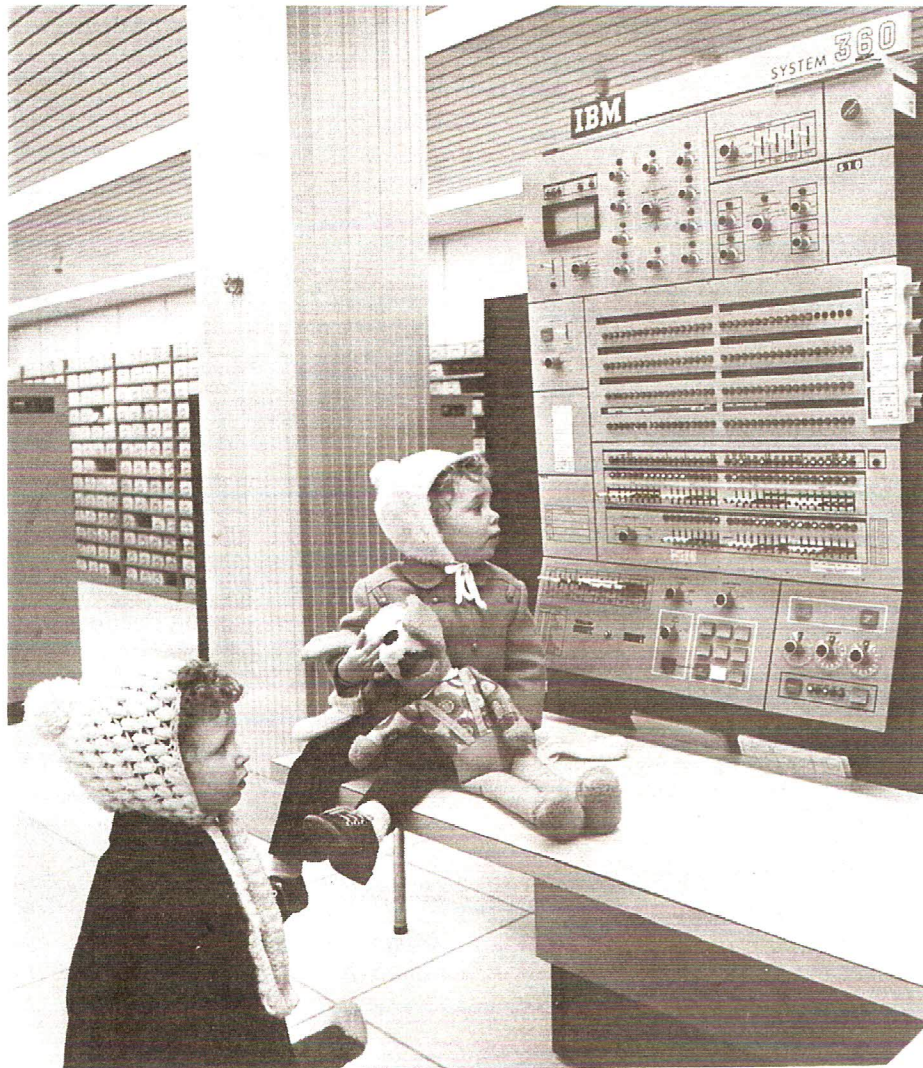
Wie de Groenhovenstraat, of zoals het in het huidige jargon heet, KG, nog van vroeger kent, zal verbaasd staan als hij het kantoor nu ziet. Van buiten nog hetzelfde, met nog hetzelfde hellend vlak,

maar daarna begint het, want zelfs de portiersloge beneden is anders geworden. Over de metamorfose van de ruimten waarin het AC is ondergebracht en met name in die ruimten waarin de gevoelige apparatuur staat opgesteld, is al eerder in deze kolommen geschreven. Het klinkt weinig origineel om te zeggen, dat de ruimten in geen enkel opzicht herinneren aan 'vroeger', maar het is nu eenmaal zo!

In de lunchzaal was het nog als vanouds: tafels en stoelen stonden klaar, de koffie geurde, er werd gebak geserveerd. Hier konden alle gasten — sommigen hadden een verre reis gemaakt — weer op verhaal komen. De kleine kinderen werden in een vergaderzaal opgevangen, waar de heer Wolf ze op enkele boeiende films van Popey en Laurel & Hardy tracteerde. Intussen was men in de Zaal in afwachting van het officiële gedeelte van die morgen: de opening door de heer J. van der Velden. Behalve de AC-functionarissen met hun

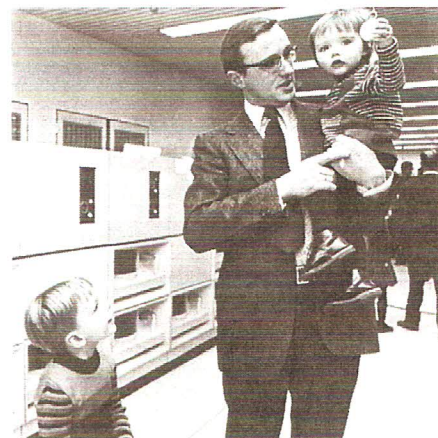
gezinnen waren ook andere medewerkers uit Nationale-Nederlandenkring aanwezig, want velen hebben iets te maken gehad met het totstandkomen van het AC, zoals het er nu uitziet, en velen ook hebben van hun belangstelling voor het AC uit anderen hoofde blijk gegeven.

Verliezen van de computer
Nadat de heer van Wijk de bijeenkomst had geopend en de heer van der Velden had ingeleid, kwam deze aankondigen dat hij op een later tijdstip een 'printer' in werking zou stellen. Hij herinnerde daarbij aan de dag, waarop hij in Rotterdam een nieuwe computer in werking stelde, waarbij hij met de machine een spelletje boter-melk-kaas moest spelen. Die computer was volgens de heer van der Velden verkeerd geprogrammeerd, want hijzelf had het spelletje verloren! Het moest hem verder van het hart, dat hij wel enige moeite had met de 'opening' van het AC. Op het (niet modulaire) programma stond namelijk als punt 5 'ope-

Onder de indruk kijken de kleintjes naar de apparatuur.

Dit kleintje is bezig met 'doortrekken'.

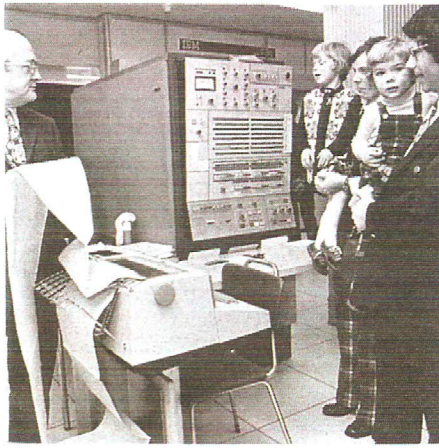

Een drietal dat al duidelijk in een goed blaadje staat bij de President.

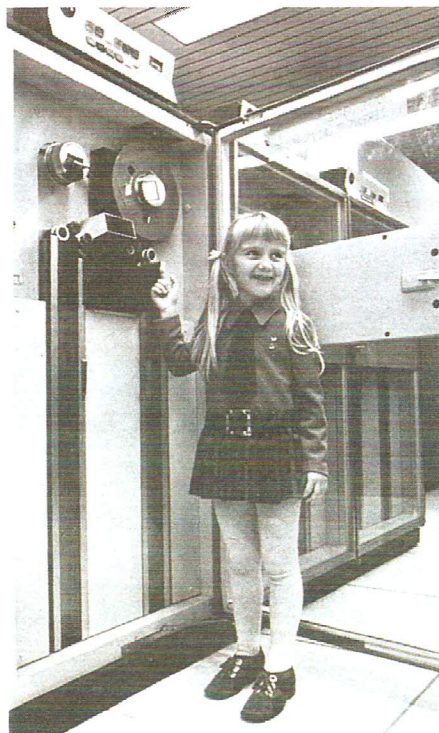
**Administratie
Centrum
program-
meerde
feestelijke
opening**

Kilometers papier worden verwerkt.

Het gezelschap in de Zaal bijeen.

Een toekomstige AC-medewerkster?

ning heer van der Velden.' Na de punten 1 tot en met 4 (koffie drinken, gebak eten, knoeien, kruimels wegwerken) kwam het hem voor dat hij het niemand kon aandoen, zichzelf te openen! Het was dus duidelijk, dat niet de heer van der Velden geopend moest worden. Het gebouw dan? Dat was al in 1927 geopend en in 1954 werd het nog eens dunnetjes overgedaan met de ingebruikneming van de tweede verdieping. Toen in 1969 de grote uittocht naar Rotterdam plaats had, is het gebouw niet gesloten, behoeft nu dus niet geopend te worden. De opening van het AC, dat is geen eenvoudige zaak. Want het hart van het AC is hermetisch van de buitenwereld afgesloten. Men komt er alleen binnen met een soort 'Sesam open U', in de vorm van een plastic plaatje met magnetische codering, dat in een gleufje gestoken moet worden, waarna de poorten van dit electronisch Walhalla automatisch opengaan. Daarna is het alleen nog maar een kwestie van gewoon 'doortrekken' en alle deuren gaan vanzelf open.

Maar zover was het nu nog niet. Het AC kon eigenlijk niet geopend worden, want men had de verzekering gegeven dat het nooit gesloten was geweest! De heer van der Velden vond het belangrijke van deze dag, dat alle personeelsleden met hun gezinnen (en zo'n 90 kinderen) aanwezig waren.

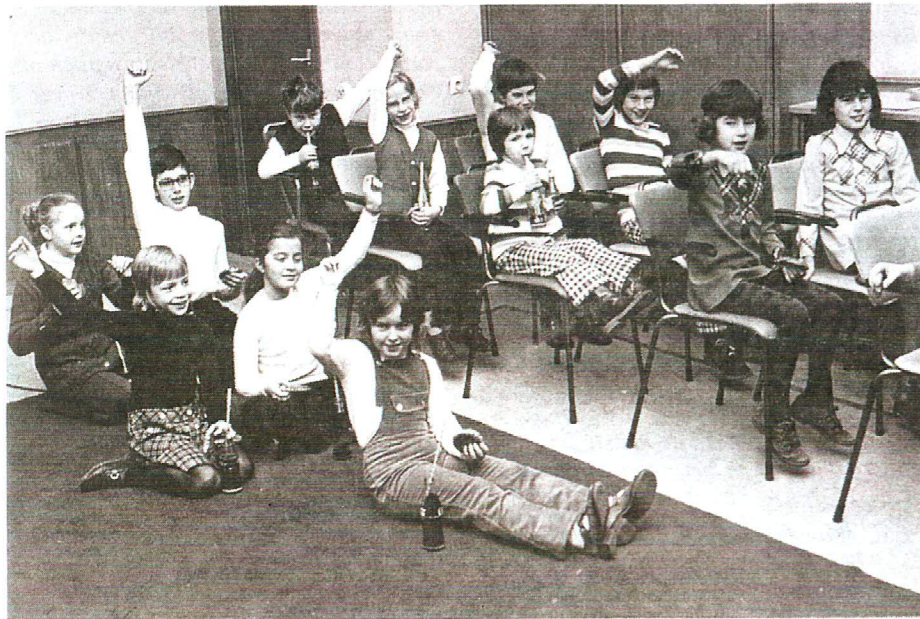
Trouw van de medewerkers

De verhuizing van Rotterdam naar Den Haag heeft veel ongerief veroorzaakt. 'Daarom zijn wij verheugd, dat zovelen ons trouw zijn gebleven', aldus de President.

Er moest besloten worden tot verhuizing van het AC, omdat het HKR te klein werd voor de configuratie van straks. De airconditioning was onvoldoende en bovendien deed zich nu de gelegenheid voor, om weer eens andere medewerkers te laten verhuizen, want de Katshoek kan nu bij het HKR intrekken.

'Architect Berlage zal wel nooit gedroomd hebben dat hij een zo solide pand tot stand heeft gebracht, dat het zonder moeite de last van de zwaarste computers kon dragen', aldus de heer van der Velden. Daar is natuurlijk wel een verbouwing voor nodig geweest. Het VOC en kantoor Den Haag 'hebben het geweten'; zij kregen voor het slikken van al het ongemak een pluim op de hoed.

Er werden ook enkele namen met waardering en dankbaarheid genoemd: die van de heren Pons, Ruitenbergh, Dubbelaar en Witvliet. Binnen het strakke tijdschema is

De kinderen kregen een leuke filmvoorstelling.

Rondleiding, ook voor de jeugdige bezoekers.

De heer van der Velden in gesprek met de heer Pons.

De baby midden op dit plaatje liet enige kreten horen tijdens de officiële opening.

alles gereed gekomen. Het AC en de automatiseerders zijn in een voortreffelijk onderkomen terecht gekomen. Aan het altijd nog fraaie gebouw is een nieuwe en nuttige bestemming gegeven, van waaruit belangrijk zal worden bijgedragen tot de verdere voortgang van ons concern. Hierna verklaarde de heer van der Velden 'zo plechtig en officieel als ik maar kan' het Administratie Centrum geopend. 'Het is open, ga maar kijken en overtuig Uzelf!', zei hij nog.

Iedereen ging kijken

Dat deed iedereen. In drommen trok men naar beneden om persoonlijk te kijken naar de hermetisch gesloten deuren die

toch open konden, om persoonlijk 'door te trekken' en om de brede banen papier te bekijken, die in sneltreinvaart uit de printers rolden.

De heer van der Velden drukte een knop in en op één van de printers werd het silhouet van KG naar boven getoverd. Aardige vondst van de automatiseerders. Er werd maar niet op goed geluk een beetje door het gebouw gedrenteld. Er was deskundige uitleg bij en er waren zelfs tv-programma's te bekijken, waarin de functie en allerlei werkzaamheden van het AC nader werden bekeken en toegelicht.

De kinderen speelden krijgertje op de gangen. Ze vonden het interessant om

pappie's bureau te zien en om bij hem uit het raam te kijken. De Zaal, die later werd uitgeruimd, was fijn terrein om te hollen. 'Lekker rennen joh!' schreeuwde een jongetje verzaligd en hij stormde van het buffet naar het toneel. De ouderen gingen in langzamer tempo langs alle bezienswaardigheden, zoals de 90 ton papier in de kelder en het noodstroomaggregaat. Ook de machinekamer en de stookkelder werden bekeken. Een mevrouw vertolkte de gedachten, die vele echtgenotes van N.N.-werknemers gehad zullen hebben: 'Ja hoor, ik vind dit een heel mooi gebouw. Ik vind het een prettige gedachte dat mijn man hier werkt.'